

bestemmelse om indberetningspligt som den nævnte er direkte omfattet af § 14, og at en særlig lovbestemmelse om dette punkt af sagsbehandlingen derfor vil være overflødig.

Spørgsmål 36:

Til belysning af rækkevidden af kapitlerne 9 og 10 om forbigående og varig hjælp bedes det oplyst, hvor stort maksimumsbeløbet for tiden ville være.

Endvidere udbedes til belysning af de bestemmelser om kontantydelse, som nævnte kapitler skal afløse, en redegørelse for, hvorledes man har administreret inden for de gældende satser for kontantydelse, hvorved også satserne bedes angivet.

Endelig bedes maksimumsbeløbets størrelse sammenholdt med visse typiske lønninger inden for lavtlønsområdet.

Svar:

1. Efter lovforslaget skal for forbigående hjælp efter kapitel 9 gælde, at hjælpen til underhold i almindelighed højst kan udgøre et beløb svarende til folkepensionen med tillæg for hvert barn svarende til særlig børnetilskud efter børnetilskudslovens § 4, stk. 3, jfr. forslagens § 37, stk. 2, 1. punktum. Med de satser for folkepension og børnetilskud, der gælder indtil 1. april 1973, er dette ensbetydende med et maksimum på 1.294 kr. månedlig for ægtepar og 859 kr. månedlig for enlige — i begge tilfælde med et tillæg på 206 kr. månedlig pr. barn. Dette maksimum gælder imidlertid kun hjælpen til det egentlige underhold, d. v. s. til kost og beklædning. Af reglen i forslagens § 37, stk. 2, 2. punktum, fremgår, at der herudover ydes hjælp til rimelige faste udgifter, herunder først og fremmest boligudgifter. Da disse faste udgifter vil variere fra tilfælde til tilfælde, kan noget maksimumsbeløb for den samlede hjælp til underhold + faste udgifter ikke angives. I øvrigt skal der ud over den hjælp, der efter de skitserede retningslinier udbetales til ansøgeren, efter de gældende beskatningsregler konteres et beløb som skat af den samlede ydelse.

Som varig hjælp efter forslagens kapitel 10 kan der ifølge § 43, stk. 1, ydes en sådan hjælp, at pågældende får rådighed over et beløb af samme størrelse som folkepensionen til en pensionist uden andre indtægter

med et tillæg for hvert barn svarende til særligt børnetilskud efter børnetilskudslovens § 4, stk. 3. Med de satser, der gælder for folkepension og børnetilskud indtil 1. april 1973, vil maksimum for den hjælp, der udbetales, udgøre 1.413 kr. månedlig for et ægtepar og 982 kr. månedlig for en enlig, i begge tilfælde med et tillæg på 206 kr. månedlig pr. barn. Herudover skal i medfør af de gældende beskatningsregler konteres et beløb til dækning af skatten af den samlede hjælp.

Om reglerne for grænserne for hjælpen efter henholdsvis § 37 og § 43 kan sammenfattende siges, at de er affattet under hensyntagen til uvisheden om den fremtidige løsning af spørgsmålet om skat af sociale ydelser, men at det vil blive overvejet af redaktionelle grunde at foretage en ændring — i hvert fald af § 37, stk. 2 — hvorved beregningsgrundlaget klarere træder frem.

2. Reglerne i forslagens kapitler 9 og 10 afløser de nuværende regler om „udvidet hjælp“ i forsorgslovens §§ 53-56, stk. 1, revallideringslovens § 7 og enkepensionslovens § 15, stk. 1, og reglerne om „hjælp ved trang i almindelighed“ i forsorgslovens § 46. For „udvidet hjælp“ gælder samme maksimum som angivet ovenfor for forbigående hjælp, d. v. s. for hjælp til underhold, 1.294 kr. månedlig for ægtepar og 859 kr. månedlig for en enlig med et tillæg på 206 kr. månedlig pr. barn samt hjælp til dækning af rimelige faste udgifter, først og fremmest boligudgifter. Herudover konteres et beløb, der dækker skatten af den samlede hjælp. Hjælp efter forsorgslovens § 46 udmåles inden for samme maksimum som angivet ovenfor for varig hjælp, d. v. s. et beløb på 1.413 kr. månedlig for ægtepar og 982 kr. månedlig for enlige med tillæg på 206 kr. månedlig pr. barn. Herudover konteres et beløb til dækning af skatten af hjælpen.

3. Til belysning af spørgsmålet om maksimumsbeløbets størrelse sammenholdt med visse typiske lønninger inden for lavtlønsområdet kan det oplyses, at f. eks. gennemsnitslønningerne for chauffører, lager- og pakhusarbejdere og tekstilarbejdere i hovedstaden ved den seneste opgørelse udgjorde ca. 3.140 kr. pr. måned. De tilsvarende lønninger i provinsen svingede mellem 2.780 og 3.030 kr.

Under hensyn til, at der ikke i de anførte